

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4352/24
12.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовичић, адвокат из Смедеревске Паланке, ул.Светог Саве бр.24, против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о жалби туженог ББ изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 2136/22 од 8.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог ББ и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 2136/22 од 8.11.2023. године.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке утврђено је да је тужилац власник на основу одржаја к.п.бр.... њива 4. класе "...", пов.24,67 ара, уписане у ЛН бр... КО ..., што су тужени ББ, као уписани власник и тужени ВВ и ГГ, са тужиоцем једини правни следбеници сада пок.примаоца издржавања, ДД, бив.из ..., дужни да признају тужиоцу и дозволе да на основу ове пресуде упише своја права, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 53.300,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде тужени ББ је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у целости, како то произлази из садржине жалбе, без навођења законских разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражио.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је нашао да је жалба туженог ББ неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на другу битну повреду поступка која је могла бити од утицаја на законитост и правилност ожалбене пресуде.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, деда тужиоца, сада пок.ЂЂ и отац туженог, сада пок.ЕЕ, који су били рођена браћа, су за живота поделили своју имовину по основу усменог уговора о деоби и то тако што је предметна кат.парцела бр... њива "...", површине 24,67 ари КО ..., припала у својину тужиоцином оцу, сада пок.ДД, који је исту уговором о доживотном издржавању, овереним пред Општинским судом у Смедеревској Паланци, дана 12.01.1998. године у предмету З Р 4/97, по којем је, као давалац издржавања, свом сину, овде тужиоцу АА, као даваоцу издржавања између осталог, оставио и предметну кат.парцелу ... Тужилац је предметну парцелу заједно са својим правним претходницима (сада пок.дедом и оцем) држао у поседу дуже од 50 година, обрађујући је, пошто се ради о пољопривредном земљишту и тужиоца, а ни његове правне претходнике, нико није узнемиравао у коришћењу исте. Приликом утврђивања фактичког стања на записнику од 07.06.2017. године. при Комисији за комасацију, тужени ББ је изјавио да предметна кат.парцела бр... припада овде тужиоцу АА, јер је по деоби њихових правних претходника пре више од 20 година иста припала оцу тужиоца, а након тога и овде тужиоцу АА, која деоба није формално у јавним књигама спроведена, те је на предметној парцели, као власник, уписан тужени ББ, те да исти дозвољава да се у Листу непокретности, овде тужилац АА, упише као власник исте. У Листу непокретности бр... предметна кат.парцела уписана је као власништво овде туженог ББ, приватна својина 1/1. Тужени ВВ и ГГ, као правни следбеници сада пок.оца тужиоца, ДД, по његовој ћерки, а њиховој мајци сада пок.ЖЖ, нису доставили одговор на тужбу, иако им је уредно уручена, нити су приступали на заказана рочишта, а ни с позивом за саслушање у својству парничне странке, иако су уредно позивани.

Имајући у виду утврђено чињенично стање писмене доказе у списима и исказ тужиоца, кога је саслушао у одсуству уредно позваних тужених, којима је поклатио веру, као сагласном писменим доказима, првостепени суд је донео одлуку као у изреци, налазећи да су правни претходници тужиоца његов деда, сада пок.ЂЂ и његов сада пок.отац ДД, од кога је тужилац стекао предметну непокретност по основу уговора о доживотном издржавању З Р 4/97 од 12.01.1998. године и који је био ванкњижни власник предметне непокретности, а преко свог оца сада пок.ЂЂ (деде тужиоца), а исти је постао ванкњижни власник исте по основу деобе са својим братом ЕЕ (оцем туженог ББ), а које чињенице тужени на Записнику о утврђивању фактичког стања пред Комисијом за комасацију од 07.06.2017. године, није ни спорио. Како су правни претходници тужиоца били у савесној и несметаној државини, која је трајала довољно дуго, те како је уговором о доживотном издржавању сада пок.отац тужиоца ДД (који је предметну кат.парцелу наследио од свог оца, а деде тужиоца АА), оставио овде тужиоцу, на име датог издржавања, па је првостепени суд закључио да су исти били у савесној и несметаној државини, која је трајала уназад преко 50 година, па до подношења тужбе 06.12.2022. године, дакле дуже од 10 година, а у смислу члана 28 став 2 Закона о основама својинскоправних односа.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП, а на тако утврђено чињенично стање правилно је примењено и материјално право. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд у свему, као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд, као другостепени, те одлуку посебно не образлаже, на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, које се паушалним жалбеним наводима туженог ББ не доводи у сумњу првостепени суд је доносећи ожалбену пресуду, правилно применио материјално право садржано у одредбама члана 28 став 2, 30 став 1 и 2 и 72 став 3 Закона о основама својинскоправних односа, при чему је за своју одлуку дао довољно разлога, које у свему прихвата и овај суд као другостепени.

Наиме, одржај је врста стицања својине од невласника, с тим што је за стицање потребан и одређени протек времена. Нужан услов за стицање права својине одржајем је савесност државине, јер несавесна државина не може никада, па ни протеклом времена да доведе до стицања права својине, али законитост државине је услов за стицање својине код редовног одржаја из члана 28 став 2 Закона о основама својинскоправних односа. У смислу правила о редовном одржају из члана 28 став 2 Закона о основама својинскоправних односа, на коме је заснована одлука суда, савестан је онај држалац који оправдано верује да је власник, а несметани посед у трајању од преко 10 година доказује оправданост таквог уверења. Институт одржаја се и заснива на идеји невршења права својине од стране власника, због чега је одржај установа у општем интересу, јер се претварањем фактичког стања у правно остварује друштвена потреба за извесношћу у правним односима. Савесна државина се претпоставља, па онај ко тврди другачије мора то и да докаже. Према правилима о одржају савестан је онај држалац непокретности који оправдано верује да је он власник јер сматра да постоји законити правни основ за стицање својине на непокретности коју држи, а није знао, нити је према околностима случаја могао знати да ствар коју држи није његова. Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд закључио да је тужилац и његови правни претходници, без обзира на чињеницу да је тужени ББ уписан у катастру непокретности као власник спорне катастарске парцеле, савесни држаоци исте, пошто су оправдано веровали да су власници исте, с тим да нису знали нити су могли знати да наведена парцела није њихова, јер исту несметано држе сво време и нико их у томе није узнемиравао.

На основу изложеног, Апелациони суд је одбио као неосновану жалбу туженог ББ и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, применом члана 390 ЗПП.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка из става другог изреке на основу члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, а о којим трошковима је првостепени суд правилно одлучио, применом одредби члана 150 и 153 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић